

תלמודו בידו

דף קז עמוד א

יבמות

- א** יתומה קטנה שאירסוה אמה ואחיה, האם לאחר שנשאת יכולה לעקור את הקידושין למפרע על ידי מיאון?
- ב** לשמואל, במה נחלקו בית שמאי ובית הלל אם קטנה נשואה ממאנת?
- ג** לרבה, מה טעמם של בית שמאי שאין קטנה נשואה ממאנת?
- ד** לרבא, מה טעמם של בית שמאי שאין קטנה נשואה ממאנת?
- ה** לרב פפא, במה נחלקו בית שמאי ובית הלל אם נשואה ממאנת?

- א** בית שמאי: ממאנת רק בעודה ארוסה. מסר האב לשלוחי הבעל, אינה ממאנת. בית הלל: ממאנת אף לאחר שנשאת.
- ב** בית שמאי: חוששים שאם נשואה תמאן, יטעו לומר שהטעם שיצאה היה משום תנאי בקידושין שלא התקיים. והאמת שהמקדש על תנאי ונישאו ולא התקיים התנאי, אין הקידושין מתבטלים (שמחמת החופה או הביאה מוחל על התנאי). בית הלל: אין חוששים לכך, שכולם יודעים שקטנה יוצאת על ידי מיאון.
- ג** שאם ממאנת לאחר הנישואין ימנעו מלישאנה, פן תמאן ונמצאו בעילותיו זנות. ולבית הלל, כיון שבנשואי קטנה יש קידושין וכתובה, לא יאמרו שבעילתו היתה זנות.
- ד** שלא ימנעו מלשאתה, מחשש שמא תמאן ונמצא שהפסיד את סעודת הנישואין. ולבית הלל, נח לטרוח אף שיתכן שיפסידוה, כדי שיצא עליהם קול אישות.
- ה** בית שמאי: שאם נשואה יכולה למאן, הבעל יאכל לפירות נכסי מלוג שלה מבלי להשביחם, כיון שחושש שלבסוף תמאן בו.
- בית הלל: כיון שיודע שיש לה אפשרות למאן, יטרח הבעל להשביח את נכסיה כדי שקרוביה לא ייעצו לה למאן בו.